

Secció I. Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

2918

Llei 13/2019, de 29 de març, per la qual es modifica la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

LA PRESIDENTA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La família constitueix el nucli fonamental de desenvolupament de les persones i és una de les institucions que més ha evolucionat durant el segle XX.

La realitat que presenta actualment l'estructura familiar, amb l'aparició de noves formes de convivència, com ara unions de fet, famílies monoparentals o famílies formades per membres que provenen de ruptures prèvies amb fills o filles d'una o ambdues parts, ha propiciat que els conflictes que hi sorgeixen siguin d'una naturalesa més complexa i difícils de resoldre per la via judicial, fins ara la manera tradicional de resoldre conflictes. Per això, es fa necessari cercar altres vies alternatives i complementàries.

Amb independència de les diferents configuracions familiars, de la diversitat de conflictes en els quals es pot trobar immersa la família tradicional i de les problemàtiques sorgides dels nous models, no s'ha d'oblidar que el benestar de la infància i la seva protecció han de ser sempre presents perquè les famílies continuïn essent l'element fonamental en el desenvolupament biològic, social i psíquic dels fills i filles.

Davant aquestes dificultats, en què coexisteixen aspectes legals i econòmics amb aspectes emocionals i afectius, el sistema judicial es troba amb una sèrie de limitacions per a la resolució corresponent. Per aquest motiu, quan l'adopció de determinades decisions relatives a l'exercici de les seves potestats presenta dificultats, les famílies han de saber que tenen l'opció de solucionar les diferències acudint a procediments extrajudicials més adequats per a la resolució d'aquests conflictes, entre els quals es pot assenyalar la mediació.

Durant la segona meitat de la dècada dels anys setanta del segle passat, s'inicià la tècnica de la mediació per conciliar conflictes familiars als Estats Units i, posteriorment, a Europa.

A Europa, l'interès creixent per la mediació familiar es reflecteix en la Recomanació de 21 de gener de 2001 del Comitè de Ministres del Consell d'Europa. Aquesta recomanació insta els governs dels estats membres, d'acord amb les experiències de diversos països, a instituir i dur a terme la mediació.

La Llei 15/2005, de 8 de juliol, per la qual es modifiquen el Codi civil i la Llei d'enjudiciament civil en matèria de separació i divorci, introdueix una nova regla 7a en l'article 770 de la Llei d'enjudiciament civil, que assenyala que les parts poden sol·licitar de comú acord la suspensió del procés per sotmetre's a la mediació familiar.

L'article 39 de la Constitució Espanyola estableix que els poders públics asseguruen la protecció social, econòmica i jurídica de la família i també la protecció integral dels fills. L'article 148.1.20 possibilita a les comunitats autònomes assumir competències en aquesta matèria.

L'article 30.16 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, atribueix a la comunitat autònoma de les Illes Balears la competència exclusiva en protecció social de la família, i, en virtut de l'article 30.27, la comunitat autònoma té la competència exclusiva en matèria de dret civil propi.

El Parlament de les Illes Balears, en el marc de les competències esmentades, va aprovar la Llei 18/2006, de 22 de novembre, de mediació familiar. Aquesta norma optava per la figura del contracte de mediació i per donar-li un caràcter privat i no públic. La mediació no es considerava un servei públic.

La Llei 18/2006 es desplegarà mitjançant el Decret 66/2008, de 30 de maig, de mediació familiar.

Amb el pas dels anys, es produeix una confluència entre el desenvolupament de la institució de la mediació familiar i un procés d'universalització dels serveis socials, la qual cosa fa que els serveis socials siguin el marc idoni en el qual s'ha d'encabir la institució de la mediació familiar, atès que, de vegades, la resolució d'un conflicte familiar requereix una intervenció coordinada amb altres sistemes de protecció.

En coherència amb aquest plantejament, el Parlament de les Illes Balears va aprovar la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar, per la qual es derogà la Llei 18/2006, amb la finalitat que l'activitat de mediació familiar es desenvolupàs mitjançant la xarxa pública de mediació, sens perjudici de les iniciatives privades que poguessin sorgir, que haurien de sotmetre l'actuació a les disposicions d'aquesta llei.

Així, les administracions públiques han de garantir l'accés de la ciutadania a la mediació familiar i també la gratuïtat d'aquest servei d'acord amb el que estableix la llei.

La Llei 14/2010 opta per un àmbit d'aplicació ampli que inclou no només els conflictes originats en les situacions de ruptura de parella, sinó també altres circumstàncies conflictives que es poden produir en el medi familiar.

Posteriorment, l'Estat espanyol va aprovar la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils. Malgrat l'impuls que els darrers anys havia experimentat a Espanya, en l'àmbit de les comunitats autònomes, fins a l'aprovació del Reial Decret Llei 5/2012, de 5 de març, de mediació en afers civils i mercantils, no hi havia una ordenació general de la mediació aplicable als diversos afers civils i mercantils que alhora n'asseguràs la connexió amb la jurisdicció ordinària, per fer efectiu així el primer dels eixos de la mediació, que és la desjudicialització de determinats afers que poden tenir una solució més adaptada a les necessitats i als interessos de les parts en conflicte que la que podria derivar de la previsió legal.

La Llei 5/2012 incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, sobre determinats aspectes de la mediació en afers civils i mercantils. Aquesta directiva es limita a establir unes normes mínimes per fomentar la mediació en els litigis transfronterers en afers civils i mercantils. Per la seva banda, la norma estatal conforma un règim general aplicable a tota la mediació que es faci a Espanya i pretengui tenir un efecte vinculant, si bé circumscrita a l'àmbit dels afers civils i mercantils i dins un model que té en compte les previsions de la llei model de la CNUDMI sobre conciliació comercial internacional de 24 de juny de 2002.

Les exclusions que disposa la Llei 5/2012 són per preservar-ne la regulació en les normes sectorials corresponents.

La mediació està construïda al voltant de la intervenció d'un professional o una professional neutral que facilita la resolució del conflicte per les mateixes parts, d'una manera equitativa, cosa que permet el manteniment de les relacions subjacents i conserva el control sobre el final del conflicte.

Per les seves característiques d'imparcialitat, neutralitat, voluntarietat i confidencialitat, la mediació es presenta com un recurs que obre noves vies per fomentar, des del respecte mutu, l'autonomia i la lliure capacitat de les persones per decidir el seu futur.

Les dues normes, tant l'estatal com l'autonòmica, s'han dictat d'acord amb títols competencials diferents, per la qual cosa la convivència entre ambdues resulta constitucionalment vàlida, sempre que l'autonòmica respecti el contingut de l'estatal.

En aquest sentit, la norma autonòmica té un caràcter més restrictiu que la norma estatal, i hi ha diferències en qüestions d'una gran importància. Entre aquestes diferències hi ha la relativa a la formació de les persones mediadores: la regulació autonòmica exigeix un tipus específic de formació universitària per exercir la mediació, cosa que no preveu la regulació estatal i que pot suposar que la persona habilitada com a mediadora per la normativa estatal que vulgui actuar com a tal en un conflicte a les Illes Balears no ho pugui fer perquè no disposa de la titulació específica que requereix la norma autonòmica.

Així, amb la finalitat d'eliminar les diferències existents entre la Llei 5/2012 i la Llei 14/2010 que generen inseguretats jurídiques, i atès que es tracta de dues normes dictades a l'empara de títols competencials diferents que poden coexistir vàlidament sempre que la norma autonòmica no contradigui la norma estatal, es considera necessari modificar determinats aspectes de la Llei 14/2010, especialment si es té en compte l'article 139 de la Constitució Espanyola, que declara la igualtat de drets i obligacions en tot el territori espanyol, així com la llibertat de circulació i d'establiment.

Finalment, es regula el que estableix l'article 9 de la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil, modificada per la Llei Orgànica 8/2015, de 22 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i l'adolescència, que disposa el dret del menor a ser oït i escoltat sense cap discriminació per edat, discapacitat o qualsevol altra circumstància, tant en l'àmbit familiar com en qualsevol procediment administratiu, judicial o de mediació que l'afecti i que conduïxi a una decisió que incideixi en el seu àmbit personal, familiar o social. Així, s'han de tenir en compte les seves opinions, segons la seva edat i maduresa. També es regula el deure de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears de garantir un servei públic de mediació familiar gratuït.

Així mateix, atesa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, s'aprofita la modificació per aclarir i distingir els diferents procediments i processos que es desenvolupen al voltant de la mediació duita a terme en l'àmbit de les administracions públiques.

D'altra banda, l'article 13.1 de la Llei 4/2011, de 31 de març, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears, sota la rúbrica «millora de la regulació», disposa que s'ha d'impulsar l'avaluació de l'impacte normatiu que té en la societat la regulació ja existent, especialment quant a les conseqüències econòmiques en la ciutadania i el teixit empresarial derivades de l'aplicació. S'ha d'impulsar la simplificació normativa, la qual cosa implica la revisió sistemàtica de la legislació per garantir la qualitat formal de les normes i el fet que estiguin escrites en termes clars, precisos i accessibles per a la ciutadania.

A més, d'acord amb l'article 129 de la Llei 39/2015, cal dir que queden suficientment justificats els principis següents: de necessitat i eficàcia, perquè aquesta norma estableix el marc normatiu del sistema de mediació familiar de les Illes Balears arran dels canvis introduïts en l'àmbit estatal per la Llei 5/2012, amb la finalitat de garantir a la població de les Illes Balears i a les persones que exerceixen la mediació les mateixes garanties, condicions i requisits que els que estableix la normativa estatal; de proporcionalitat, atès que la norma respecta la distribució competencial en aquesta matèria i conté la regulació imprescindible per atendre les necessitats que s'han de cobrir, després d'haver-se constatat que no existeixen altres mesures menys restrictives de drets o que imposin menys obligacions a les persones destinatàries; de seguretat jurídica, atès que la norma s'adapta tant a les normes europees com a la normativa estatal i autonòmica; de transparència, principi pel qual s'ha de destacar la participació ciutadana abans i durant el procés d'elaboració de la norma; i, finalment, d'eficiència, atès que, entre altres aspectes, es fa una regulació menys restrictiva dels requisits necessaris per poder exercir la mediació.

Per acabar, cal destacar l'estudi d'aquesta norma per part del Consell de Serveis Socials de les Illes Balears, òrgan consultiu i de participació social en l'àmbit dels serveis socials, regulat en els articles 53 i següents de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears. Així mateix, el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears va emetre dictamen sobre aquesta norma en data 9 d'octubre de 2018, d'acord amb la Llei 10/2000, de 30 de novembre.

La llei consta de dinou articles, una disposició transitòria i dues de finals.

Article primer

Modificació de l'article 1 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

S'afegeix un tercer apartat a l'article 1 de la Llei 14/2010, amb la redacció següent:

“3. L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears té el deure de garantir un servei públic de mediació familiar gratuït d'acord amb l'article 6 d'aquesta llei.”

Article segon

Modificació de l'article 3 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta llei és territorial i afecta les actuacions de mediació familiar que es duguin a terme a les Illes Balears.”

Article tercer

Modificació de l'article 5 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“2. Els menors d'edat tenen dret a ser oïts i escoltats sense cap discriminació per edat, discapacitat o qualsevol altra circumstància, i s'han de tenir degudament en compte les seves opinions, segons la seva edat i maduresa, d'acord amb el que estableix l'article 9 de la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor.”

2. S'afegeix un tercer apartat a l'article 5 de la Llei 14/2010, amb el contingut següent:

“3. Les parts subjectes a mediació han d'actuar entre si d'acord amb els principis de lleialtat, bona fe i respecte mutu. Durant el temps en què es desenvolupi la mediació, les parts no poden interposar contra l'altra o les altres cap acció judicial o extrajudicial amb relació a les qüestions tractades en la mediació, a excepció de la sol·licitud de mesures cautelars o d'altres d'urgents i imprescindibles per evitar la pèrdua irreversible de béns i drets. Les parts han de prestar col·laboració i suport permanent a l'actuació del mediador o mediadora.”

Article quart

Modificació de l'article 6 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 6 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“1. Obligatòriament, la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació ha de crear i gestionar directament o mitjançant ens de dret públic o de dret privat, adscrits o dependents, un servei públic de mediació familiar de caràcter gratuït. S'accedirà a aquest servei per derivació del jutjat competent o per acord mutu de les parts que hagin sotmès a la jurisdicció competent un conflicte relatiu a matèries susceptibles de mediació familiar o hagin signat prèviament una declaració jurada de sotmetre un conflicte a mediació abans d'iniciar un procediment judicial, d'acord amb l'apartat b) de l'article 10.1 d'aquesta llei. Aquest servei s'ha de desplegar reglamentàriament.”

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 6 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“3. El Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els municipis, d'acord amb les competències respectives, poden crear i gestionar serveis de mediació familiar, que s'hauran de desplegar reglamentàriament.”

Article cinquè

Modificació de l'article 8 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

1. S'afegeix una lletra g) a l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei 14/2010, amb el contingut següent:

“g) Subscriure una assegurança o una garantia equivalent que cobreixi la responsabilitat civil derivada de la seva actuació en els conflictes en què intervengui.”

2. Es modifica la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“b) La informació que comporti una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona, sens perjudici de l'obligació del mediador o mediadora de posar-ho en coneixement de les autoritats competents quan se'n pugui derivar la possible comissió d'algun tipus d'il·lícit penal.”

3. S'afegeix una lletra c) a l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“c) La informació que sol·licitin els jutges de l'ordre jurisdiccional penal mitjançant una resolució judicial motivada.”

Article sisè

Modificació de l'article 10 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 10 de la Llei 14/2010, que passa a tenir el contingut següent:

“Article 10
Iniciació del procediment

1. La mediació es pot dur a terme:

a) Abans d'iniciar el procés judicial, quan es produeixen els conflictes susceptibles de mediació que preveu aquesta llei.

b) Quan el procés judicial està pendent, en qualsevol de les instàncies i recursos, en execució de sentència o en la modificació de les mesures establertes per una resolució judicial ferma, en els termes que determini la legislació processal.

2. El procés de mediació s'inicia per acord mutu de les parts, o per una de les parts en compliment d'un acte previ entre les parts de submissió a la mediació.

3. En els supòsits de mediació que dugui a terme el servei públic de mediació familiar, d'acord amb l'article 6 d'aquesta llei, les parts han de presentar una sol·licitud de mediació, que s'ha de resoldre i notificar en el termini màxim de tres mesos. La resolució ha de tenir el contingut previst en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i ha d'incloure expressament la designació del mediador o mediadora. Si transcorre aquest termini sense una resolució expressa, la sol·licitud s'entendrà desestimada.

4. Quan, de manera voluntària, s'iniciï una mediació mentre està en curs un procés judicial, les parts, de comú acord, en poden sol·licitar la suspensió de conformitat amb el que disposa la legislació processal.

5. En situacions excepcionals i sobrevingudes que facin impossible la presència simultània de les parts, es poden utilitzar mitjans tècnics que en facilitin la comunicació a distància, sempre que es garanteixin els principis que han de regir la mediació i el compliment de la normativa vigent en matèria de protecció de dades.”

Article setè

Modificació de l'article 11 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 11 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 11

Sessió informativa i designació del mediador o mediadora

1. En la sessió informativa prèvia, les persones són assessorades sobre el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació.
2. En els casos de mediació prestada per un servei públic, correspon al Servei de Mediació designar el mediador o mediadora que correspongui, per torn de repartiment, tenint en compte la localitat on s'ha de dur a terme la mediació. El mediador o mediadora designat ha de citar les parts a la primera sessió, de caràcter informatiu. En cas d'inassistència injustificada de qualsevol de les parts a la sessió informativa, s'entén que desisteixen de la mediació sol·licitada. La informació de quina part o quines parts no assisteixen a la sessió no és confidencial.
3. En cas que duguin a terme la mediació entitats de dret privat o col·legis professionals, els subjectes de les parts en conflicte tenen la facultat de triar el mediador o mediadora de comú acord entre les persones que constin en la llista que l'entitat o el col·legi professional els faciliti.
4. En cas que hi hagi alguna causa d'incompatibilitat de les que estableix l'article 7 d'aquesta llei, el mediador o mediadora ha de declinar la designació, tret que les parts acceptin expressament per escrit que la mediació continuï i el mediador o mediadora assegurï poder dur a terme la mediació amb total imparcialitat. Si les parts no accepten la continuació de la mediació i la persona designada no se n'absté, les parts la poden recusar.
5. Es poden organitzar sessions orientatives per a les persones interessades a acudir a aquest sistema de resolució de controvèrsies, les quals, en cap cas, no substituiran les sessions informatives prèvies que preveu l'apartat 1 d'aquest article.”

Article vuitè

Modificació de l'article 13 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 13 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 13

Sessió constitutiva

1. El mediador o mediadora ha de convocar les parts a la sessió constitutiva, en què s'han de dur a terme les actuacions següents:
 - a) Les parts han d'acreditar les seves dades personals i han de consignar el nom i els llinatges, el document nacional d'identitat (o un document equivalent), la majoria d'edat —o, si no, l'emancipació— i la residència habitual. També han de consignar la condició civil de matrimoni, fadrinatge, viduïtat, separació o divorci; la circumstància de constituir parella estable, de fet o grup de convivència, i, si pertoca, el règim econòmic matrimonial o de la parella.
 - b) El mediador o mediadora ha de lliurar a les parts un plec que contengui els principis pels quals es regeix la mediació, així com els drets i les obligacions d'ambdues parts. En cap cas aquest plec no contendrà dades personals dels implicats.
 - c) El mediador o mediadora ha d'informar les parts, verbalment i de manera comprensible, de les característiques principals del procediment de mediació i dels seus efectes.
 - d) El mediador o mediadora ha d'indicar les seves dades identificatives i, si s'escau, el seu número de registre.
 - e) El mediador o mediadora ha d'informar, si s'escau, del cost econòmic del procediment de mediació, el qual, llevat de pacte en contra, s'ha de dividir per igual entre les parts.
 - f) El mediador o mediadora ha de fixar, juntament amb les parts, la planificació de les sessions que puguin ser necessàries.

2. En cas d'inassistència injustificada de qualsevol de les parts a aquesta sessió, s'entén que desisteixen de la mediació sol·licitada. La informació de quina part o quines parts no assisteixen a la sessió no és confidencial.

3. En aquesta sessió, el mediador o mediadora ha d'informar les parts de les possibles causes que puguin afectar la seva imparcialitat, de la seva professió, formació i experiència, així com de les característiques de la mediació, el cost, l'organització del procediment i les conseqüències jurídiques de l'acord que es pugui assolir.

4. Es poden acumular en un únic acte la sessió informativa i la sessió constitutiva, sempre que les parts i el mediador o mediadora hi manifestin la seva conformitat.”

Article novè

Modificació de l'article 14 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'apartat 1 de l'article 14 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“1. De la sessió constitutiva se n'ha d'estendre una acta en la qual s'han de fer constar el lloc i la data, les persones que hi han assistit, la matèria objecte de mediació i l'acceptació dels principis de la mediació. L'han de signar el mediador o mediadora i les parts de la mediació com a prova de conformitat amb les condicions de la mediació. Se n'ha de lliurar una còpia a cada part.”

Article desè

Modificació de l'article 15 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'apartat 1 de l'article 15 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“1. La durada del procediment de mediació familiar depèn de la naturalesa i la conflictivitat de les qüestions que s'han de tractar, però, en tot cas, s'ha de procurar concentrar les actuacions i evitar dilacions que allarguin indegudament el procediment.”

Article onzè

Modificació de l'article 18 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 18 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 18
Contingut

1. L'acord de mediació pot versar sobre una part o sobre la totalitat de les matèries sotmeses a la mediació i no ha d'excedir mai les matèries enumerades en l'article 4 d'aquesta llei. Necessàriament ha de tenir com a objecte els aspectes determinats en l'acta inicial, llevat que tots els subjectes, de comú acord, ampliin la matèria a qüestions connexes amb les determinades prèviament. En tot cas, els acords que s'adoptin han de tenir com a prioritat l'interès superior dels menors i de les persones amb discapacitat.

2. En l'acord de mediació han de constar la identitat i el domicili de les parts, el lloc i la data en què se subscriu, les obligacions que cada part assumeix, i que s'ha seguit un procediment de mediació ajustat a les previsions d'aquesta llei, amb indicació dels mediadors que hi han intervingut i, si s'escau, de la institució de mediació en la qual s'ha desenvolupat el procediment.

3. Han de signar l'acord de mediació les parts o les persones que les representin. Se n'ha de lliurar un exemplar a cada una de les parts, i el mediador o mediadora se n'ha de reservar un altre per conservar-lo. En els supòsits de mediació familiar per derivació judicial, s'ha de fer constar en l'acta final la tramesa posterior dels acords al jutjat corresponent.

4. El mediador o mediadora ha d'informar les parts del caràcter vinculant de l'acord assolit i del fet que en poden instar l'elevació a escriptura pública per configurar l'acord com un títol executiu.

5. Els acords que afectin interessos de persones menors d'edat o persones majors d'edat incapacitades judicialment s'han de convalidar judicialment per configurar l'acord com un títol executiu.”

Article dotzè

Modificació de la denominació del títol III de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica la denominació del títol III de la Llei 14/2010, que queda redactada de la manera següent:

“Organització de la mediació familiar a les Illes Balears”

Article tretzè

Modificació de l'article 21 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 21 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 21

Funcions

Per acomplir el seu objecte, les funcions del Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears són les següents:

1. Gestionar el servei públic de mediació familiar a què fa referència l'article 6 d'aquesta llei.
2. Coordinar i gestionar el Registre de mediadors i el Registre de centres de mediació.
3. Fomentar, facilitar i difondre l'accés a la mediació familiar regulada en aquesta llei a l'àmbit territorial de les Illes Balears i, especialment, en els àmbits professionals afectats per aquesta llei.
4. Estudiar els avenços en les tècniques de mediació familiar.
5. Promoure cursos i estudis destinats a la formació especialitzada dels mediadors familiars, i col·laborar en aquests cursos i estudis.
6. Elaborar una memòria anual en la qual es recullin totes les activitats que duu a terme el Servei de Mediació.
7. Col·laborar amb els poders públics, elaborant estudis, propostes i estadístiques i emetent els informes que li requereixi el conseller o consellera competent en matèria de família.”

Article catorzè

Modificació de l'article 22 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 22 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 22

Requisits dels mediadors

1. Poden exercir com a mediadores les persones que disposin d'un títol oficial universitari o de formació professional superior i de la formació específica per exercir la mediació familiar, que s'adquireix mitjançant la realització d'un o diversos cursos específics impartits per institucions degudament acreditades, amb validesa per a l'exercici de l'activitat medidora a qualsevol part del territori espanyol.
2. Els requisits que han de complir els mediadors per formar part del servei públic de mediació familiar es regularan mitjançant un reglament.”

Article quinzè

Modificació de l'article 23 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 23 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 23

Centres de mediació

1. Tenen la consideració de centres de mediació les entitats públiques o privades, espanyoles o estrangeres, i les corporacions de dret públic que tinguin entre les seves finalitats l'impuls de la mediació, facilitant-ne l'accés i l'administració, inclosa la designació de mediadors, amb garantia de transparència.
2. Els centres de mediació han de donar a conèixer la identitat dels mediadors que actuen en el seu àmbit i han d'informar, almenys, de la seva formació, especialitat i experiència en l'àmbit de la mediació.”

Article setzè

Modificació de l'article 24 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 24 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 24

Obligacions dels centres de mediació que prestin serveis de mediació pública

Els centres de mediació que prestin serveis de mediació pública tenen les obligacions següents:

- a) Inscriure's en el Registre de centres de mediació.
- b) Disposar d'un llibre de registre dels mediadors que prestin serveis en el centre, que s'han d'haver inscrit prèviament en el Registre de mediadors del Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears, el qual s'ha d'actualitzar periòdicament.
- c) Trametre al Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears una memòria anual de les activitats que el centre hagi duit a terme.”

Article dissetè

Modificació de la denominació del capítol III del títol III, i de l'article 25 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

1. Es modifica la denominació del capítol III del títol III de la Llei 14/2010, que queda redactada de la manera següent:

“Capítol III
Registre de mediadors i Registre de centres de mediació”

2. Es modifica l'article 25 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 25
Adscripció

1. El Registre de mediadors i el Registre de centres de mediació depenen del Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears de la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació.
2. Aquests registres tenen per finalitat facilitar l'accés dels ciutadans a la mediació mitjançant la publicitat dels mediadors i dels centres de mediació que exerceixen aquesta tasca en l'àmbit territorial de les Illes Balears. El Registre de mediadors ha de disposar d'una llista de les persones inscrites i dels programes i els serveis públics en matèria de mediació familiar.
3. L'organització, la gestió i les funcions del Registre de mediadors i del Registre de centres de mediació s'han de desplegar reglamentàriament. Aquests registres són de caràcter públic i informatiu i es constitueixen com una base de dades informatitzada, accessible mitjançant la pàgina web de la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació.
4. La inscripció en aquests registres, tant per a les persones com per als centres que desenvolupin l'activitat de mediació en l'àmbit territorial de les Illes Balears, és voluntària, excepte per a les persones i els centres que treballin per al servei públic de mediació familiar de les Illes Balears. En aquest cas, la inscripció és obligatòria.”

Article divuitè

Modificació de l'article 28 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

1. Es modifica la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 28 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“c) No trametre la memòria d'activitats en els supòsits en què escaigui.”

2. Es modifica la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 28 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“a) Actuar en procediments de mediació familiar sense estar inscrit en el Registre de mediadors, si escau, o actuar estant inhabilitat.”

Article dinovè

Modificació de l'article 31 de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears

Es modifica l'article 31 de la Llei 14/2010, que queda redactat de la manera següent:

“Article 31
Infraccions dels centres de mediació que prestin serveis de mediació pública

1. Són infraccions lleus dels centres de mediació:

- a) No tenir actualitzat el llibre de registre de mediadors del centre.
 - b) No trametre la memòria anual al Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears.
2. És una infracció greu dels centres de mediació no disposar del llibre de registre de mediadors del centre.
3. Són infraccions molt greus dels centres de mediació:
- a) Prestar serveis de mediació intentant ocultar-ne la naturalesa vertadera amb la finalitat d'eludir l'aplicació de la legislació vigent.
 - b) Dur a terme l'activitat de mediació sense estar inscrits prèviament en el Registre de centres del Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears.”

Disposició transitòria única

Règim transitori dels procediments

Aquesta llei no és aplicable als procediments iniciats abans que entri en vigor, els quals es regeixen per la normativa anterior.

Disposició final primera

Adaptació normativa

El Govern de les Illes Balears, a proposta de la consellera de Serveis Socials i Cooperació, ha d'aprovar un decret que desplegui l'organització i el funcionament del Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears en el termini d'un any des que aquesta llei entri en vigor.

Disposició final segona

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin guardar.

Palma, 29 de març de 2019

La presidenta

Francesca Lluch Armengol i Socias

